

drag af det nedslagne Dyrs ansatte Værdi. Erstatningen samt Udgifterne ved Dyr-lægesyndet og Taxationen udredes af Statskassen.

- Indkjøbte Dyr, der ikke have været i Eierenes Besætning over $\frac{1}{2}$ Aar, naar Nedslagningen foregaar, komme ikke ind under denne Bestemmelse.
2. Naar Eieren har opgivet for vedkommende Politimester, at han ønsker et eller flere Kreaturer nedslagne, har denne uden Dyrhold at lade Kreaturerne syne af en Dyr-læge, der efter Undersøgelsen uopholdelig indberetter til Politimesteren, om bemeldte Dyr lider eller formodes at lide af Tuberkeltæring eller ikke.
    - a. Gaar Indberetningen ud paa, at Dyret lider eller formodes at lide af Sygdommen, skal det dræbes. Forinden Nedslagningen lader Politimesteren Dyrene tagere af 3 af ham dertil udvalgte Mænd. Taxationen foregaar, og Erstatningen m. v. bestemmes efter de under 1 anførte Regler.
    - b. Gaar Indberetningen derimod ud paa, at det ikke antages, at Dyret lider af Sygdommen, skal Eieren bære alle Udgifterne, medmindre han desuagtet forlanger, at Dyret skal dræbes, og det efter Nedslagningen viser sig, at det har lidt af Tuberkeltæring, erstattes det Eieren efter Reglerne under 1.
  3. Efter Dyr-lægens Anvisning skal det Sted, hvor det nedslagne Dyr har staaet, renses.
  4. Naar det er Eieren bekendt, at et Dyr lider af Sygdommen, maa det ikke føres paa Markeder, til Dyrskuer, paa fremmede Græsgange eller i fremmede Stalde.
  5. Dyr, der i kjendelig Grad lide af Tuberkeltæring, maa ikkun afhændes til Fedning eller Slagtning, og maa Kjødet ikke sælges eller benyttes til Mennekesføde, medmindre det slagtede Dyr med dets Indvolde forinden er blevet undersøgt af en Dyr-læge, og det ved dennes Attest godtgøres, at Kjødet kan gives saadan Anvendelse.
- Mælken af Køer, der lide af Over-tuberkulose, maa ikke sælges ei heller anvendes til Smør eller Ostefabrikation, og maa kun benyttes til Føde for Mennekes og Kreaturer i lovt Tilstand.
6. Saafremt et til Udsørsel til Udlandet bestemt Dyr ved det paa Afgangstedet stedfindende veterincære Eftersyn fordres tilbageholdt som mistænkt for at være angrebet af Tuberkeltæring, bliver det, naar saadant af Eieren forlanges, ved det Offentliges Foranstaltning at nedslaa og obducere under Sagttagelse af den i saa

Henseende i foranstaaende § 8 foreskrevne Fremgangsmaade.

Udviser Obduktionen, at Dyret ikke led af den nævnte Sygdom, bliver det at erstatte Eieren med det fulde Beløb, hvortil det ved den forud for Nedslagningen stedfundne Taxation var ansat — efter Fradrag af det nedslagne Dyrs Værdi. Denne Erstatning saavel som Udgifterne ved Taxationen og Nedslagningen afholdes af Statskassen.

Udviser Obduktionen derimod, at Dyret led af nævnte Sygdom, erstattes det Eieren efter Reglerne under 1.

De efterfølgende Paragrafers Numre rettes herefter.

Til § 12.

3) I Stedet for Ordene „og 10), ligesom det . . . til § 10 B. c.“ i 4de, 5te, 6te og 7de Linie sættes: „, 10 og 11) Forfindes et Kreatur, der er angrebet af nogen af disse Sygdomme, forsynes det med et Mærke“.

Til § 15.

4) Tallet „10“ i 4de Linie forandres til „2“.

Til § 16.

5) I 5te Stykke 2den Linie forandres Tallene „4“ og „6“ til „2“ og „4“. I 5te Linie forandres Tallet „30“ til „20“ og i 6te Linie udgaa Ordene „med Brænde“.

Lovforslagets Paragrafer, de stillede Ændringsforslag og Underændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sættes til Forhandling under Et.

Ordføreren (S. Sørensen): Jeg skal paa Udvalgets Flertals Begne tillade mig at anbefale de af dette stillede Forslag til Thingets Velbillie. Naar vi have fremlagt det i den Form, som sket er, da er det af Hensyn til den udførlige 2den Behandling, vi havde af samme Sag lige før Juleferien. Vi gaa altsaa ud fra, at Sagen er i frisk Minde, og at det ikke er nødvendigt at gjenoptage denne udførlige Forhandling, som den Gang blev Forslaget til Del, og dernæst antage vi, at vi derved ville blive i Stand til hurtigst mulig at bringe Sagen paa samme Standpunkt, som den var, da vi forlode den i den første Del af Samlingen.